

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....7:10

מוצאי שבת"ק ר"ת.....9:02

שיעורים כסדרן

נ"ך.....משלי ט"ו-ט"ז

בבלי.....סוכה ג'

ירושלמי.....סוטה מ"ג

תוספתא.....שביעית ו'

רמב"ם.....מתנות עניים א'

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 10, גליון 40 (507)

פרשת מטות מסעי, ראש חודש אב, אבות פרק ב', שעת תשפ"א לפ"ק

מוהר"א"ש מספר

חודש אב

אנו נכנסים עכשיו לחדש אב, חדש שמתאבלים בו על בית המקדש שחרב, ומבקשים מהשם שייבנה אותו בחזרה.

האבלות היא לא רק על חרבן בית המקדש שקרה לפני אלפים שנה, אלא אנו מתאבלים גם על חרבן בית המקדש הפרטי שלנו, המח של יהודי צריך להיות בית המקדש, הוא צריך לחשב תמיד מהשם ולחיות עם השם, וכששוכחים מהשם הרי זה חרבן גדול, ועל זה אנו מתאבלים ומבקשים מהשם שנבנה את בית המקדש הפרטי שלנו, שנחשב תמיד מהשם לתבונה, נדבר אל השם ונחיה עם השם.

זו העבודה שלנו עכשיו בימי חדש אב, שנח אב עינינו בידים, ונחזר אל השם לתבונה. איך חוזרים אל השם? זה על ידי התורה, כשיהודי עושה לעצמו קביעות ללמד כל יום תורה, אז הוא יצא מכל הרע שלו ויהיה תמיד דבוק אל השם לתבונה.

את שם השם - שם הוי"ה - אפשר לצרף בשנים עשר אופנים, שהם נגד שנים עשר החודשים, כל חדש מאיר צרוף אחר של שם השם. בחדש אב מאיר הצרוף באפן הזה - "הוי"ה", שזה ראשי תבות של הפסוק (דברים כו ט) ה'סכת ו'שמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך.

למה בדיק השם של הפסוק הזה, מאיר בחדש אב? ורואים דבר מענין, מקבל אצל יהודים שכפאשר רוצים לומר את השם - את שמו של הקדוש ברוך הוא, והרי אסור לבטא את השם, אז אומרים את זה באפן כמו שמאיר בחדש אב "שם הוי"ה". למה בדיק באפן הזה?

מוהר"א"ש מסביר זאת לפי דברי הגמרא (ברכות ס"ג): שמהפסוק הנזכר לעיל, ה'סכת ו'שמע ישראל היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך, לומדים ארבעה <<<<

מילה של התחזקות

לגבי עין הרע וכו'; בכל פעם שאתם הולכים בין אנשים ומשבחים את ילדכם, מתפעלים מהיפך וכו', תנו מיד את הקרייט להקדוש ברוך הוא, תאמרו מיד בקול, שהשני ישמע: "תודה השם" - אז העין הרע לא תזיק; אם אדם לוקח את הגדולה לעצמו - אז העין הרע מזיקה.

(עצתו אמונה מטות מסעי תשפ"א)

ווארט על הפרשה

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים. התורה הקדושה מלמדת אותנו שהכלים שהגויים השתמשו בהם באש, צריכים להגעיל ולהכשיר אותם כדי שיהודי יוכל להשתמש בהם, והכלים שהשתמשו בהם רק לדברים קרים, צריכים לטבל במים.

רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן ד') כשאדם חוטא, המילים של העבירות נחקקות בעצמותיו, כפי שהפסוק אומר (חזקאל ל"ב, כ"ז) ותהי עונתם חקוקה על עצמותם, וזה שובר את העצמות של האדם, האדם נשבר לגמרי על ידי העבירות שהוא עושה. אבל כשאדם עושה ודוי דברים, הוא מספר להשם לתבונה את כל מה שהוא עושה, על ידי זה יוצאות כל המלים הרעות של העבירה מעצמותיו.

בזה רבינו מפרש את הפסוק, כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש, כשהאש של היצר הרע בוער באדם, וגורם לו לעשות עבירות רחמנא ליצלו, תעבירו באש וטהר, על האדם להתחיל לדבר עם אש של התלהבות אל השם לתבונה, שיספר להשם לתבונה את כל הרע שהוא עושה, ועל ידי זה הוא יטהר מכל הדברים הרעים, הוא יהיה יהודי כשר באמת.

האמת היא שיש שני דרכים איך היצר הרע מנסה להרחיק את האדם מהקדוש ברוך הוא, פעם אחת הוא מגיע עם אש, הוא מדליק בתוך האדם אש של מדות רעות ותאוות רעות, אבל פעם אחרת הוא יכול לבוא בדרך של קר, הוא מקרר את האדם שהמצוות שלו ממילא לא שוות כלום, שהקדוש ברוך הוא לא מענין בדברים הטובים שהוא עושה, שלא יקרה כלום אם יום אחד הוא לא ניח תפילין, או שהוא יפסיד תפילה אחת חס ושלום, וכן הלאה הוא מנסה לקרר את האדם מעבודת השם שלו.

היצר הרע מהסוג הזה יכול להיות גרוע יותר מהיצר הרע הראשון, כי כשהיצר הרע בוער באדם ומסית אותו לעשות עבירות, האדם יודע שהוא לא מתנהג נכון, כואב לו שהוא לא מתנהג ביראת שמים, והוא לפחות משתדל כמה שהוא יכול, ויש לו תקווה שיום אחד הוא יקח את עצמו בידים והוא יהיה כשר וראוי, אבל כשהוא מגיע ליצר הרע הקר, שמקרר את האדם מהקדוש ברוך הוא, אז הוא אפילו לא קולט שמשוהו לא בסדר אתו, לא בוער לו לתפס את עצמו ולחזר אל הקדוש ברוך הוא.

העצה ליצר הרע מהסוג הזה היא ללכת נגדו עם אותו הנשק שהוא משתמש בו, לדחף את עצמו לעשות כמה שיותר מצוות ומעשים טובים אפילו בקרירות, אפילו בלי שום רגש והתלהבות, ללמוד ולהתפלל אפילו בקרירות, לומר את המלים אפילו שלא מרגישים שום התעוררות, ואם היהודי יתחזק לעשות כמה שיותר מצוות, לומר כמה שיותר את המלים של תורה ותפילה, אפילו בלי

הַחֲלוּם הוּא אֲמֶת, לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם אֵין קְשִׁיּוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ב' פֶּרֶשֶׁת בְּלֶק, "ב תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א

בַּעֲלֹךְ סֵפֶר לִי אֶת הַחֲלוּם שֶׁחֲלַמְתָּם מֵאַחֲיֶכֶם עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁנִּפְטַר בִּל"ג בְּעֶמֶר בְּמִירוֹן; הוּא נִמְחָץ הַשֵּׁם יִרְחַם. רְאִיתֶם אוֹתוֹ בַּחֲלוּם שֶׁהוּא כָּל כֶּף שְׂמַח, הוּא אָמַר לָכֶם: "מֵאֵד טוֹב לִי כִּאֵן בְּשָׁמַיִם, כִּאֵן אֵין שׁוֹם קְשִׁיּוֹת".

שְׁאַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲלוּם: "לָמָּה אַתָּה לֹא מִגִּיעַ בַּחֲלוּם לְאַחֲרִים מִהַמְשַׁפָּחָה?" וְהוּא עֲנָה: "אֲנִי לֹא יוֹכֵל לְבֹא כְּשֶׁעֲצוּבִים, אֲנִי לֹא יוֹכֵל לְסַבּוֹל אֶת הָעֲצוּבוֹת, אֲנִי בָּא רַק אֵיפָּה שֵׁישׁ שְׂמַחָה".

הַחֲלוּם הַזֶּה הוּא אֲמֶת, לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם אֵין קְשִׁיּוֹת, לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם לֹא יוֹכֵלִים לְסַבּוֹל אֶת הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם בְּעֲצוּבוֹת. אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז, כז): "עַז וְחֶדְוָה בְּמִקְמוֹ", אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ רַק שְׂמַחָה.

תִּתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה, תִּהְיוּ בְּשְׂמַחָה. חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת ל:א): "אֵין שְׂכִינָה שׁוֹרָה, לֹא מִתּוֹךְ עֲצוּבוֹת וְלֹא מִתּוֹךְ עֲצוּבוֹת, אֲלָא מִתּוֹךְ דְּבַר שְׂמַחָה שֶׁל מִצְוָה"; וְהַגְּמָרָא אוֹמְרַת שָׁם: "וְכֵן לְחֲלוּם טוֹב", אוֹמֵר רַש"י (דְּבוֹר הַמִּתְחַיֵּל לְחֲלוּם טוֹב): "אִם בָּא לִישׁוֹן מִתּוֹךְ שְׂמַחָה, מֵרֵאשׁ לֹו חֲלוּם טוֹב".

הָאִחַ שְׁלָכֶם נִמְצָא לְמַעַלָּה בְּגוֹן עֵדוֹ, מֵאֵד טוֹב לֹו עֲכָשְׁיוֹ, הוּא נִפְטַר בְּיוֹם כַּהֵן קְדוֹשׁ, בְּמִקּוֹם כַּהֵן קְדוֹשׁ, בֵּין כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים קְדוֹשִׁים, וְהוּא מִגִּיעַ לְקִרְבֵי הַמְשַׁפָּחָה שְׂשִׂמְחִים וְאֵין לָהֶם קְשִׁיּוֹת עַל הָאֲמוּנָה.

תִּפְרָסְמוּ אֶת הַחֲלוּם לְמִשְׁפָּחָה וְלְמִפְרִים, כְּדֵי שֶׁתִּתְרַבֶּה אֲמוּנָה.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה פְּנַחַס תשפ"א)

וּזְאֵרֵט עַל הַפְּרִשָּׁה <<<< הַמֶּשֶׁךְ

שׁוֹם טַעַם וְחֶשֶׁק, בְּסוּף הַקְּרַח יִשְׁבֵּר, הוּא יִתְחַמֵּם לְעִבּוֹד אֶת הַשֵּׁם כְּמוֹ שְׂצָרִיק.

גַּם מֵאֵד מוֹעִיל לְזֶה לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, לְטַבֵּל כָּל יוֹם בְּמִים, כִּי עֵיקַר הַקְּרִירוֹת שְׁנוּפְלֹת עַל הָאָדָם מִגִּיעָה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִכֵּל הַקְּלִיפּוֹת וְהַרוּחוֹת הַרְעוּת שֶׁמִּצְטַבְּרוֹת עַל הָאָדָם מִהֶעֱבְרוֹת שֶׁהוּא עֹשֶׂה, כָּל הַקְּלִיפּוֹת הַרְעוּת לֹא נוֹתְנוֹת לוֹ לְהִרְגִישׁ אֶת הַמְּתִיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, זֶה רוּחָץ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַרְעִים, וְאֵז הוּא יוֹכֵל לְהִתְחַמֵּם שׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

זֶה הַפְּרוּשׁ בְּפִסּוּק, כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַר, כְּשֶׁבּוֹעַר הָאֵשׁ שֶׁל הַיָּצֵר הִרְעָה בְּתוֹךְ הָאָדָם, צָרִיק הָאָדָם לְחַמֵּם אֶת לְבוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִהְיוֹת לְפָנָיו. אֲבָל מִה עוֹשִׂים כְּשֶׁאָדָם קָר לְגַמְרִי, וְכֵל אֲשֶׁר לֹא יָבֵא בְּאֵשׁ, אֵז הָעֲצָה, תִּעֲבִירוּ בְּמִים, שֶׁהָאָדָם רָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, וְגַם לְתַפֵּס כְּמֵה שְׂיוֹתֵר מִצְוֹת אֲפִילוֹ בְּמִצְבַּב שֶׁל קְרִירוֹת וּבְלִי רָגֶשׁ, וְזֶה יַחֲלֹץ אֶת הָאָדָם מִכָּל הַדְּבָרִים הַרְעִים שֶׁהוּא נִפְל לְתוֹכָם, הוּא יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב שׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה לוֹ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

(תּוֹךְ הַנַּחֵל מִטוֹת מִסְעֵי תשס"ו)

דְּבָרִים, וְאַרְבַּעַת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ הֵם הַיְסוּדוֹת לַיהוּדֵי אֵיךְ אֲפִשֵּׁר לְחַזֵּר בְּקִלּוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן זֶה אֶכְּן מִתְאַיִם לְעַכְשָׁיו בְּחֹדֶשׁ אָב כְּשֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה לְבַנוֹת בַּחֲזָרָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַפְּרָטִי שְׁלוֹ, וְזֶה גַם חָשׁוֹב לְכָל יְהוּדֵי בְּכָל מִצְבָּ, וְלָכֵן רָגִילִים לֹמַר אֶת שֵׁם הַשֵּׁם בְּאֵפֶן הַזֶּה.

דְּבַר רֵאשׁוֹן לֹמַדֵת הַגְּמָרָא מִהַפְּסוּק, "הַיּוֹם הַזֶּה" נִהְיִיתָ לְעַם לֵה' אֱלֹקֶיךָ, שְׁכָל יוֹם צָרִיק אָדָם לְחַשֵּׁב שֶׁהַיּוֹם הַשֵּׁם נָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּפַעֲם הָרֵאשׁוֹנָה.

כְּמוֹ כֵּן אֲסוּר לְחַשֵּׁב מִה יִהְיֶה מָחָר, "הַיּוֹם אֶתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲבָל מִי אָמַר שֶׁמָּחָר זֶה עֵדִין יִחְזִיק מֵעַמְדָּה?", "לֹא מִשְׁנָה מִה עוֹמֵד לְהִיּוֹת מָחָר, כָּל יוֹם צָרִיק יְהוּדֵי לְנִסּוֹת לְחַטּוֹף לְמוֹד תּוֹרָה, וְהַתּוֹרָה תִּקְדָּשׁ וְתִטְהַר אֶת הָאָדָם, וְתִחְזִיר אוֹתוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲבָל כְּשִׁיְהוּדֵי רוֹצֵה לְהִתְחִיל לְלַמֵּד, מִיֵּד נִכְנָסֵת בּוֹ מַחְשְׁבָה "מִי אֲנִי שְׂאוֹכֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה? יֵשׁ אֲמִנָם לְמַדְנִים מִפְּלִגִים, יְהוּדִים שְׂמִקְדִישִׁים אֶת חַיֵּיהֶם וְיוֹשְׁבִים וּמִתְיַגְעִים וּמִצְלִיחִים בְּתוֹרָה, אֲבָל אֲנִי הִרִי לֹא מִגִּיעַ אֵף לְקִצָּה קְרוֹסוּלִיָּה, אֵיךְ אֲנִי יוֹכֵל לְהִדְמוּת אֱלֹהִים? אֵיךְ גַּם אֲנִי יוֹכֵל לְזַכּוֹת לְלַמֵּד?"

עַל כֶּף מִגִּיעַ הַדְּבַר הַשֵּׁנִי שֶׁהַגְּמָרָא לֹמַדֵת מִהַפְּסוּק הַסֵּכֶת וּשְׂמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם וְכו' - עָשׂוּ כְּתוּבֵי כְּתוּבֵי וְעִסְקוּ בְּתוֹרָה, בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה יֵשׁ הַרְבֵּה כְּתוּבֵי, יֵשׁ אֲמִנָם יְהוּדִים שְׂיִכּוּלִים לְהִשְׁקִיעַ וְלְלַמֵּד בְּעִיּוֹן רַב וּבִפְלֹאִים; אֲבָל אִם אַתָּה מִפְתָּה אַחֲרַת, אַתָּה לֹא יוֹכֵל לְלַמֵּד כָּל כֶּף בְּעִיּוֹן, אֵז אֵינְךָ צָרִיק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַזּוּלָּת, כִּי הַזּוּלָּת שִׁיךְ לְפָתַח אַחֲרַת, רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) שְׂיִכּוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה אֲפִילוֹ אִם לֹא מִבִּינִים כָּלֵל מִה שְׂאוֹמְרִים, וְאֲפִילוֹ אִם לֹא זוֹכְרִים כְּלוֹם, בְּאֲמִירַת הַמַּלְאִכִּים בְּלִבָּב מְקַיְּמִים אֶת מִצְוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה, וְזֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם וּמְחִזֵּר אוֹתוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אִם יֹאמַר אָדָם, "אֲנִי אֶכְּן רוֹצֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲבָל אֲנִי כָּל כֶּף שְׁבוֹר וְרוֹצֵן מִהֶצְרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי, עַד שֶׁאֲנִי פְּשוֹט לֹא יוֹכֵל לְהִתְרַכֵּז וְלְלַמֵּד תּוֹרָה".

עַל כֶּף מִגִּיעַ הַדְּבַר הַשְּׁלִישִׁי שְׁחז"ל לֹמַדִים מִהַפְּסוּק, "הַסֵּכֶת וּשְׂמַע יִשְׂרָאֵל - כְּתוּבוֹ עֲצַמְכֶם עַל דְּבָרֵי תּוֹרָה, שְׂאֵין דְּבָרֵי תּוֹרָה מִתְקַיְּמִים אֲלָא בְּמִי שְׂמִמִּית עֲצָמוֹ עֲלֶיהָ" - הַתּוֹרָה שְׂאָדָם לֹמַד כְּשֶׁקָּשָׂה לוֹ, כְּשֶׁהוּא דְּחוּק, הִיא הַמִּתְקַיְּמֵת אֲצֵל הָאָדָם, וְלָכֵן דּוֹקָא אֵז כְּשֵׁישׁ לְאָדָם צְרוּת אֵז הָעֲצָה הַיְחִידָה בְּשִׁבְלֵוֹ הִיא לְרוּץ אֶל הַתּוֹרָה. בְּתֵנָּה דְּבִי אֲלֵיהּ נֹאמֵר (פְּרָק ו') שְׂכַאֲשֶׁר אָדָם רוֹאֵה שְׂבָאִים עָלָיו צְרוּת וְיִסוּרִים, שְׂיָרוּץ לְתוֹרָה, וְאֵז יִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַיְסוּרִים.

אֲפִילוֹ כְּשֶׁאָדָם לֹא מִבִּין אֵף מִלָּה מִמֶּה שֶׁהוּא לֹמַד, הוּא בְּקִשֵּׁי שׁוֹבֵר אֶת הַשִּׁנְיִים כְּדֵי לְבַטֵּא אֶת הַמַּלְאִכִּים, עַל כֶּף מִגִּיעַ הַדְּבַר הַרְבִּיעִי שְׁלֹמִדִים מִהַפְּסוּק, "הַסֵּכֶת וּשְׂמַע יִשְׂרָאֵל - הֵס וְאַחַר כְּתוּבֵי, דֹּאמֵר רַבָּא לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם תּוֹרָה וְאַחַר כֶּף יִהְיֶה" - אָדָם צָרִיק בְּתַחֲלָה לֹמַר הַרְבֵּה תּוֹרָה, אֲפִילוֹ שְׂאֵינוּ מִבִּין כְּלוֹם. כְּשֶׁאָדָם אוֹמֵר הַרְבֵּה תּוֹרָה, לְבִסּוּף מַחוּ יִפְתָּה, וְהוּא בֵּין וְיַדַּע אֶת כָּל הַתּוֹרָה שְׁלָמַד.

יּוֹצֵא מִכֶּף שְׂמַהַפְּסוּק הַסֵּכֶת וּשְׂמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם, שְׂמַמְנוּ יוֹצֵא הַשֵּׁם שְׂמַאִיר בְּחֹדֶשׁ אָב, מִהַפְּסוּק הַזֶּה יּוֹצֵא חֲזוּק עֲצוּם לְכָל יְהוּדֵי, שְׂצָרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ תְּמִיד לְלַמֵּד תּוֹרָה וְאֲפִילוֹ שְׂאָדָם לֹא מִבִּין שְׂגָם אֵז יִלְמַד, וְאֲפִילוֹ כְּשֵׁישׁ לוֹ צְרוּת גַּם אֵז הָעֲצָה הַיְחִידָה הִיא רַק לְרוּץ אֶל הַתּוֹרָה.

אֶת כָּל הַלְמוּדִים הָאֵלוֹ חָשׁוֹב מֵאֵד לְזַכֵּר עֲכָשְׁיוֹ כְּשֶׁחֹדֶשׁ אָב כְּבָר קָרַב וְבָא, כִּי עַל יְדֵי הַתּוֹרָה אָדָם מְקַבֵּל שְׁכָל וְנִעְשֶׂה דְּבוּק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְזֶה הוּא מִתְקַן אֶת חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַפְּרָטִי שְׁלוֹ, הוּא בּוֹנֵה בְּמוֹחוֹ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, עַל יְדֵי שְׂמִדְבָק אֶת מַחוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה.

לָכֵן מְקַבֵּל אֲצֵל יְהוּדִים לֹמַר אֶת הַשֵּׁם בְּאֵפֶן הַזֶּה "שֵׁם הוּי"ה", כִּי הַחֲזוּק שְׂיוֹצֵא מִהַפְּסוּק הַזֶּה יוֹכֵל לְשַׁמֵּשׁ יְהוּדֵי בְּכָל מִצְבָּ.

אֲשִׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְנַצֵּל אֶת יָמִים אֵלוֹ כְּרֵאוּי.

(שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"שׁ עֶרֶךְ חֹדֶשׁ מִנְחָם אָב)

שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּרֶסֶלֶב

איך מרגישים את הטעם של להיות יהודי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

השיעורים מאירים לי את החיים, אני ברוך השם ממשיך להתחזק עם העצות של רבינו. מידי פעם נכנס בי קנאה בחילונים שרחוקים מהיהדות, כאילו שהם לא חזבים לעשות כלום, והכל טוב; ואני, רק בגלל שגולדתי בבית חרדי, אני חייב לשמור את כל מצוות התורה, אני לא כל כך מרגיש את ה"אשרינו מה טוב חלקנו".

גם רציתי לשאול לגבי המלומדות שלי, מאז שקבלתי את המכתב איך להסתדר עם הילדים בפתח, והתחלתי לנסות לקיים את זה, המצב השתפר בהרבה, אבל בכל זאת אני עדיין צריך עוד הרבה חיזוק לאהב את התלמידים, להתאזר בסבלנות אליהם, במיוחד שעוד מעט כבר מתחילים את הזמן החדש, ואני רוצה להתחיל ברגל ימין.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פנחס, כ"א תמוז, שנת ה'תשפ"א
לכבוד ... גרו יאיר

במחילה, אני לא מבין מה קורה פאן; איך אתה יכול להיות מלמד לילדים כשאתה בעצמך צריך לחזור לתלמוד תורה כדי ללמוד מה זה יהודי, מה זה תורה, מה הן מצוות; איך אפשר להיות מלמד כשלא יודעים את המתיקות של להיות יהודי, המתיקות של לעשות רצון השם?!

כשרואים יהודים שלצערנו רחוקים מיהדות, איך אפשר לקנא בהם? כשרמ"ח איברייהם ושס"ה גידיהם שבורים? מה הקנאה שהם רחוקים מהשם יתברך? שהם עושים מה שבא להם?!

אם אתה מלמד, אתה רגיל לרדת לרמה של הילדים ולהסביר להם היטב, אענה לך על שאלתך כפי שעונים לילדים, מלמד טוב מוריד את עצמו אל הילדים, הוא עונה לשאלות שלהם באופן יפה, ברור ורגוע.

ויהי היום, מלמד נכנס לפתח ואומר לתלמידים שלו: "אני סופר עד שלש, אני רוצה לראות איך כל הילדים באים לכאן, אחד, שתיים, שלש!" כל הילדים באים במרוצה, פולם רוצים להכניס להגדרה, פולם רוצים לקבל פרסים, בשלש הם כבר עומדים מוכנים, אבל ילד אחד לא בא, מספן, הוא לא יכול ללכת, אין לו רגל, היתה לו מחלה קשה, והוריו לו את הרגל לא עלו; הוא יושב בצד בכסא גלגלים, הוא שונה מכל הילדים. אתו המלמד מתנהג אחרת לגמרי, הוא נכנס להגדרה אפילו שהוא לא בא, כשכל הילדים צריכים לסדר את הפתח הוא נשאר במקומו, הוא לא צריך לסדר, הוא מקבל פרס אפילו שהוא לא עוזר לנקות; מספן הוא לא יכול לעזור, הוא נכה לא עלו.

המלמד שואל: "ילדים, אתם מקנאים בו?" כל הילדים אומרים שהם לא מקנאים בילד הזה. המלמד ממשיך ושואל: "אני רוצה לשאול אתכם, למה אתם לא מקנאים בו?! הוא לא צריך לציית, והוא תמיד נכנס להגדרה אפילו שהוא לא בא בזמן, אפילו שהוא לא עוזר לנקות, למה אתם לא מקנאים בו?! ילדים, אתם יודעים שהרשויות משלמות כסף לכל אנשים האלה, הם לא צריכים לעבוד, הם מקבלים הכל בחנם, אתם עדיין לא מקנאים בו? האנשים האלה יכולים להחנות את הרכב שלהם במקומות שלאחרים אסור, יש להם הרבה רוחים, אתם עדיין לא מקנאים?!"

הילדים לא מבינים את השאלה, איך אפשר לקנא בילד רגל? איך אפשר לקנא באדם לא בריא? מי מעניין בכסף או באפשרויות להחנות את הרכב פאן או שם, מי צריך את זה? הילדים מודעקים: "תודה השם שאנחנו בריאים!" הם מודעקים בהפלה להשם יתברך: "רבונו של עולם, תרחם על כל החולים! שפולם יהיו בריאים ברמ"ח אברים ושס"ה גידים!" הילדים מסתכלים על הילד הזה ברחמים, הם מתאפקים מלקכות בשבילו, ילד אחד לא יכול לעצור את המעוות, הוא הולך לצד ופוזר בככי על חבירו שאין לו רגל; ילד אחר משתנק בדמעותיו.

כשרואים יהודים שכל כך רחוקים מהתורה, זה הרחמנות הכי גדולה בעולם, רבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן ז'): "כפי עקר הרחמנות הוא כשישראל עם קדוש נופלין, חס ושלום, בעוונות, רחמנא לצלן, כי זהו הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות", כל היהודים

חז"ל אומרים (במדבר רבה, פרשה י', סימן ו') "למה בקש השם יתברך מעם ישראל שיתנו לו את עיניהם ואת לבם? כי הכל תלוי רק בשני הדברים האלו, העינים רואות את העברות, ואחר כך הלב חושב על זה". רבינו אומר דבר מענין (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן כ"ח) על מה שחז"ל מספרים (יומא ס"ט): שחכמנו הקדושים תפסו את היצר הרע של העברות המלכלכות, וסמאו את עיניו. אומר על זה רבינו שמזה נובע מה שרואים שיש אפילו יהודים כשרים שמשפילים את עיניהם ולא רוצים להסתכל על דברים אסורים, אבל אחר כך הם מתגנבים, ומעיפים מבט מהצד. הפונה היא שלמרות שסמאו את היצר הרע, ולכן משתדלים להתאפק ולא להסתכל, אבל בכל זאת לא הרגו את היצר הרע לגמרי, ולכן הם מעיפים מבט מהצד.

רואים מזה עד כמה היצר הרע משקיע כוחות אפילו על אנשים כשרים שהם נכשלו ונסתכלו קצת על דברים אסורים. זהו יצר הרע מאד קשה ומאד מר, וקשה מאד להתחמק ממנו, אבל כשיש שכל ושומעים לעצות של הצדיקים, פן אפשר לזכות להחלץ מכל רע.

רבינו הקדוש אומר שכשיהודי שמח, הקדוש ברוך הוא בעצמו ישמר אותו מפגם הברית (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן קס"ט). לכן צריכים להתאמץ להיות תמיד בשמחה ובמצב רוח טוב, ועל ידי זה נזכה שהקדוש ברוך הוא בעצמו ישמר את האדם מעברות, ואיך יכול להיות שמירה טובה יותר מזה שהשם יתברך בעצמו שומר את האדם.

איך יכולים לזכות להיות בשמחה? כשאתם מרגיש כל כך שבור ורצוצ, מה יכול לשמח אותם? התורה הקדושה!

חז"ל אומרים (נוקרא רבה, פרשה ל', סימן ב') "שובע שמחות, שבענו בחמשה שמחות: מקרא, משנה, תלמוד, תוספתא ואגדות", התורה משמחת את האדם, כשיהודי זוכה ללמוד את התורה הקדושה, זה מכניס בו שמחה ושביעות רצון אדירה והוא מרצה, וזה אוטומטית יגרש ממנו את כל סוגי הרעות.

(קוטרס עינים טהורות)

השלוחה מכילה ניגונים נפלאים לימי בין המצרים, בקולו של ראש הישיבה שליט"א, המחממים את הלב לשוב אל השם יתברך וכך לבנות את בית המקדש הפרטי שנמצא בליבו של כל יהודי, כדברי רבינו הקדוש שכאשר מקוננים על חורבן בית המקדש, בוכים על חורבן בית המקדש הפרטי, כעת בשלושת השבועות, מקוננים על ש"אצלי במח אין השראת השכינה, אני שוכח מהקדוש ברוך הוא".

לשמיעת הדיסק בקול ברסלב, הקישו 1 לאידיש, 5 להיכל הנגינה, ולאחר מכן 6 לניגונים לימי הספירה. ניגונים אלו מיועדים גם כדי להרדים את הילדים בלילה, ותוך כדי כך לעורר אותם להשם יתברך. כמו כן נותן לשמוע שיעורים באידיש מתשעה באב, כמו כן מגילת איכה וספר ירמיהו, שנמסרים על ידי ראש הישיבה שליט"א, בשלושת "עניני דיומא"; הקישו 1 לאידיש, שוב 1, ולאחר מכן 9, 9-1. (לשלוחת לשון הקודש הקישו 2 בכניסה למערכת).

כל רודפיה השיגה בין המצרים!

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

אחד מקדושי מירון בחלום: "טוב לי פה מאד"

אנו עומדים בתקופה קשה ביותר, של הסתר פנים גדול ונורא. עם ישראל אפופי כאב, בעקבות מספר טרגדיות נוראות שקרו, האחת קשה יותר מקודמתה, אנשים מסתובבים מבולבלים לא יודעים את נפשם, אנשים שואלים "מה קורה פה?" מחזקים זה את זה במילים שמוהרא"ש נהג תמיד לומר: "למה, יאמרו הגויים", גוי שואל "למה?", אבל "אשרי העם שיככה" לוי, אשרי עם ישראל שלא שואלים קושיות על הקדוש ברוך הוא, הם מאמינים שבדיוק ככה צריך להיות.

רבינו הקדוש מפרש את הפסוק "ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים", ששם בתוך הערפל, בתוך ההסתר-פנים, יכול היהודי הכשר למצוא את השם יתברך. לאחרונה אירע אצל אישה מאנשי שלומינו שהגיע אליה בחלום אחיה ע"ה שנקרא לעלות לשמי רום בין 45 הקדושים והטהורים בציונו של התנא הקדוש רבי שמעון ביום הגדול ל"ג בעומר, היא ראתה בחלום שאחיה מגיע אליהם לסוכה, היא רואה אותו מסדר את הסוכה ואוסף את האשפה, היא שאלה אותו: "הערשל, מה אתה עושה פה?" והוא ענה: "הגעתי לעזור קצת", אחר כך הוא התיישב ליד השולחן, היא התיישבה לשולחן לידו ושאלה אותו בכאב: "הערשל, מה הולך פה? מה קרה כאן? אתה יודע כמה זה קשה לנו! אתה יודע כמה זה קשה לאשתך, לילדים שלך, לאבא ואמא, לכל המשפחה! מה קרה פה?", והוא ענה לה בעיניים זורחות: "דעי לך, טוב לי מאד פה בשמים, כאן אין שום קושיות, כאן הכל תואם. בדיוק ככה היה צריך להיות". עד כאן החלום מסמך השיעור.

בעלה סיפר את החלום לראש הישיבה שליט"א, ושאל אם יש ממש בחלום, הרי אומרים שחלומות זה בדרך כלל שטויות. ראש הישיבה שליט"א ענה במכתב שהחלום הוא חלום אמיתי, ולא רק זה, אלא צריכים לראות לפרסם את הסיפור לאנשים, כדי שיקחו מזה חיזוק לאמונה בהשם יתברך, ויזכרו תמיד שבשמים אין שום קושיות, שם כבר מבינים הכל (את המכתב אפשר לקרוא בגיליון זה). החלום היכה גלים, יהודים רבים לקחו ממנו חיזוק לחייהם, למצבים שעוברים עליהם לדעת ולזכור תמיד שהכל בחשבון מדויק מהשם יתברך, את הכל מנהיג השם יתברך לטובה, על אף שבעינינו זה לא תמיד נראה כך. הציץ עליו בעל הבירה ואמר אני בעל הבירה!

בין המצרים בקול ברסלב

בעמדנו בימי בין המצרים, הוסיפה מערכת "קול ברסלב" המפורסמת מקש שימושי מאד, של ניווני התעוררות נפלאים, ללא מוויקה, במיוחד לימי בין המצרים.

סימן טוב ומזל טוב לרגל אירוסיהם

הבה"ח הי"ו עב"ג לבית משפחת רזנופולד אלעד	הבה"ח נתן גולד הי"ו עב"ג לבית משפחת שפיגל ירושלים
הבה"ח יוסף הלל קופשיין הי"ו עב"ג לבית משפחת פרידמן ירושלים	הבה"ח אברהם צבי כהן הי"ו עב"ג בת הרה"ח ר' יצחק ראטה הי"ו

ה"ר שהיוונים יעלו יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל בנין עדי עד דורות ישרים ומברכים.

הללו שעקרו מהם את האמונה, כבר כמה דורות שהם רחוקים מהתורה - זה לא דבר טוב, זה הרחמנות הכי גדולה.

מלמדים צריכים להחדיר בילדים שהתורה והמצוות הם דבר טוב; מי שלומד תורה, מי שהולך בדרך התורה - יש לו חיים, רק זה החיים; לעשות את רצון השם זה לא קנס, לעשות את רצון השם זה לא עונש; זה טוב, זה הדבר הכי טוב בעולם.

לעם ישראל יש מצוות; אנחנו לא יכולים לאכול הכל, אנחנו לא יכולים לעשות הכל, כי אנחנו כמו אדם חולה שהרופא עוד נותן לו תקנה. כפי שהכמינו הקדושים אומרים (תנחומא שמיני, ו): "רופא הלך לבקר שני חולים, ראה אחד מהם שהיה בסכנה, אמר לבני ביתו, תנו לו פל מאכל שהוא מבקש. ראה האחר שעתיד לחיות, אמר להם, כך וכך מאכל יאכל וכך וכך לא יאכל, תשמרו עליו, אל תתנו לו לאכול הכל, אמרו לרופא, מה זה, לזה אתה אומר יאכל פל מאכל שהוא מבקש, ולאחר אמרת לא יאכל כך וכך, אמר להם הרופא, הוא יחיה, לכן צריכים לשמור עליו, אבל השני במילא הולך למות, שיאכל מה שהוא רוצה, הוא הרי במילא לא יכול לחיות", כך הקדוש ברוך הוא התיר לגוים השקצים והרמשים, אבל ישראל שהם נשואים לחיות, אמר להם: "והייתם קדשים כי קדוש אני, אל תשקצו את נפשתיכם, את זה תאכלו, ואת זה לא תאכלו, לא תטמאו בהם ונטמתם פם, למה, שהם לחיים, שנאמר: ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום".

תכניס בילדים אמונה; תלמד אותם שילכו להתבודדות, שהם ידברו אל השם יתברך, כי ככל שמדברים יותר אל השם - כך מרגישים יותר את המתקנות של להיות יהודי. תלמד אותם להודות להשם יתברך; כשמודים להשם יתברך נהיה טוב ומתוק, מתחילים להרגיש טעם גן עדן.

רבינו אומר (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן ב): "כי זה עקר שעשוע עולם הבא, להודות ולהלל לשמו הגדול יתברך ולהפיר אותו יתברך", לדעת שהכל זה הוא, "שעל ידי זה סמוכים וקרובים אליו יתברך, כי כל מה שיודעין ומפירין אותו יתברך ביותר, סמוכים אליו ביותר". ככל שיודעים שהכל זה רק הקדוש ברוך הוא בעצמו, כך קרובים אליו יותר.

תלך גם אתה להתבודדות; תבקש מהשם יתברך בשפה שלך, באפן שלך, שיעזר לך שתהיה לך אמונה מאד תזקה בו, שתרגיש טעם בתורה ובמצוות, אז תגיע לדרגה שכבר לא תרצה שחר, אתה תרצה מה שחכמינו הקדושים אומרים (אבות ד, ב): "שכר מצוה, מצוה", כפי שרבינו אומר (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן ה) כשעושים מצוות בשמחה, שמחים עם המצוה בעצמה: "עד שאין רוצה בשום שחר עולם הבא, אלא הוא רוצה שישמין לו הקדוש ברוך הוא מצוה אחרת בשכר מצוה זאת, כי הוא נהנה מהמצוה בעצמה". על ידי התבודדות ותפלה יכולים לזכות להגיע לזה, שאדם ינהה להיות יהודי, שירגיש כל כך מאשר עם התורה והמצוות; שיהיה לו אכפת למה אין את זה לאחרים, עד שילך להפצה, כדי לתת גם לאחרים להרגיש את הטעם הזה.

השם יעזר שתצליח עם כל התלמידים שלך.
(עצתו אמונה מטות מסעי תשפ"א)

על הטוב זכרו המנדבים להפצת הגליון
הגליון נתנדב על ידי
ר' יואל קרויס הי"ו
לבני חיי ומזוני רוויחי סייעתא דשמיא והצלחה בכל הענינים
ניתן לתרום עבור הוצאת הגליון בכל העמדות של
'גדרים פלוס' על שם 'היכל הקודש ירושלים'

הפצה סנטר - ארץ ישראל
ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כוונן USB | שיעורים | חיזוק יומי | ניוונים | נוסחאות
- מראש הישיבה שליט"א -
להירשם לנסיעות לציון הקדוש של מוהרא"ש זיע"א
התקשרו **052-7644-664**

אל תקנה לוקשים!
כשאתה הולך לצדיק אתה חייב לעשות חשבון!
איפה אני מרוויח?
חייגו לקול ברסלב
079.7047-0066.2.2.9

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד
היו המאושרים שמחיים את עצמם כל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים
077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060
אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות **058-637-7799**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניוונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910
אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com